

De Sumatra Post

Versijnt dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd.
Abonnementsprijs per kwartaal (Medan) f 5.—, (Ned. Indië) f 6.25,
(Buitenland) f 10.—
Men abonneert zich voor volle kwartalen. Abonnementsgelden zijn bij vooruitbetaling te voldoen.

Uitgegeven en gedrukt door:
N. V. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ v/h VAREKAMP & Co., MEDAN.
Hoofdredacteur: A. P. A. BESNARD.
Tel. Nos: Redactie 259 (locaal) en 691 (interlocaal), Huis Hoofdredacteur 293,
Huis Redactie 1341, Administratie 211, Huis 470.
Kantoor te Amsterdam (C): Singel 289, Telefoon No. 32303.

ADVERTENTIE-TARIEF.
Prijs per regel f 0.35, met een minimum van 10 regels. Plaatsing binnenzijde eerste blad f 0.70 per regel.
Advertentiën moeten vooruit betaald worden.

AANTEKENINGEN

Natte Amerikanen?

De Amerikanen hebben alevel iets vreemds en dat is ook niet te verwonderen, als men bedenkt, dat die lui nu al sinds eenige eeuwen heelemaal vereenzaamd op een eigen continent zitten.

Nooit eenigen omgangte hebben dan met een een handjevol Roodhuiden, nooit eenige aanspraak met andere fatsoenlijke christen menschen, dat moest hen wel op de zenuwen werken.

De Amerikaan werd er eenzelvig van en ging rare dingen bedenken.

Hij werd in de eerste plaats een efficiëncymonomaan. Zoo kwam hij er toe nauwkeurig uit te rekenen, wat het gebruik aan sterke dranken het land kostte aan gedestilleerde vloeistof, hospitalen, gevangnissen, krankzinnigengestichten, etc. en, men moet maar op het idee komen, dit alles telde hij op in dollars, waarop hij geleidelijk aan alle drank afschafte in de meening bijzonder goedkoop af te zijn. Het gevolg was averechts; hij kwam heel wat duurder uit, nademaal hij thans een buitenlandse reis moet maken om een hartversterking te pakken.

En zijn hart wenscht hij te versterken als de minst onzer. Dus is het zeer goed op te merken dat de Amerikaan alleen qua talis afschaffer is, als mensch bleef hij verbruiker en naar de ervaring leert dikwijls groot-verb. uiker.

Men is echter niet ongestraft afschaffer De onthouding van het voor het mensche-lijke ~~organisme~~ normale quantum alcohol brengt een reeks verschijnselen te weeg, die nog op wetenschappelijk onderzoek wachten, maar die zich toch als alleszins belangwekkend voordoen. Reeds in het eerste stadium van de kwaal merkt men een bijna volstrekte verschrompeling op van den zin voor humor. Ook verder verloopt het ziekteproces van hen, die aan alcoholische ondervoeding lijden vrijwel gelijk; zij geraken in een staat van geestelijke overspanning, die de oude Hollandsche nuchterheid, welke, zoals men weet, op sterk water stond en ons volk groot maakte, reeds kernachtig wist aan te geven door het woord, brooddronkenheid.

En dit is een zeer gevaarlijke vorm van dronkenschap, die zich meestal voordoeft in een onwettende neiging om anderen tegen heug en meug te veredelen.

Kent de wereld een brooddronkener volk dan de Amerikanen?

Door de zenuwlopende onthouding geraakten zij, die het hopeloos echt meenen dan ook tot singuliere dingen zoals b.v. de 14 punten van Wilson, de moederdag en andere uiterst bezonnen baldadigheden.

Nu hebben wij in onze goede vaderland ook wel dergelijke lieden, maar die komen dan ook gewoonlijk in een zenuwlijders-gesticht of te Bliaricum terecht.

Maar in Amerika is de dwaasheid massaal en behoudens enkele voor dit land uitzon-derlijke figuren die ondeugende boekjes schreven, waarom zij uit de openbare gunst werden gebannen, vindt, elke drooge Amerikaan zich zelf allicht een adelaar.

Maar als er zoo van tijd tot tijd eens een Amerikaans schip aan den wal ligt dan blijkt wel, dat de Jantjes van de verre Overwal heelemaal geen heilige boontjes zijn en dat is maar goed ook.

En dus moet men niet meenen, dat de Amerikaan een kaerel zou zijn, waarmee geen land is te bezielen. Verre van dat. Bon sang ne peut mentir en zoals men weet kan elke beetje behoorlijke Amerikaan ten minste op één Hollandsche voorvader bogen.

Daarom wij hebben het geloof in Amerika en de Amerikanen nooit opgegeven, zij zouden en moesten terugkeeren tot de goede zeden van hun vaderen en hoezeer de goede aanleg nog aanwezig is, bewijzen onze Amerikaansche vrienden ons dagelijks door een tot aanzienlijk hoogte gestegen practijk.

Indien men de Amerikaan buitenslands vergelijkt met de nog droogliggenden, dan kan men niet blind blijven van het feit, dat een groote nobele natie dreigde te ont-aarden door een modeziekte als de geheelont-houding.

Maar nu komt de heugelijke tijding, dat het drinkverbod waarschijnlijk in Amerika zal worden afgeschaft en dan zullen wij onze verre neven weder terugzien, zooals zij van huis uit waren, gewone menschen zonder vooroordeelen en zonder de verbeten braafheid, die voortvloeit uit de inwendige verbittering over een exces aan deugdzaamheid.

En de wereld zal er iets bij hebben gewonnen. Immers het dunkt ons goed en vriendelijk, dat een mensch er, wat zijn kleine zonden betreft, warmpjes inziet, opdat hij de groote kan nalaten.

En het zal den Amerikaan deugd doen. Er is echter een bezwaar, een groote werkeloosheid onder de uitgebreide stand van beroeps misdadigers, die het drinkverbod heeft opgekweekt.

De Orang Pendek in den doofpot.

Daar zitten wij nu met onze „orang pendek“, wij hebben hem gekoesterd in de openbare belangstelling; wij hebben er artikelen over geschreven en ingezonden stukken, interpellaties zijn in de Kamer gehouden, in het kort alles, dat in een beschaafden democratischen staat kon worden gedaan om het raadsel moeilijk en de zaak verward te maken, is behoorlijk aan den orang pendek geschied.

Wij hebben geweend en geklaagd, ons zelve in staat van beschuldiging gesteld, sentimenteële moeders hebben hem naar betere gewesten doen verhuizen en over-groote lieflijkheid des gemoeds eischte, dat een volwassen gezaghebber voor het schieten van het monster, dat de „origin of species“ nog een beetje verder moest helpen oplossen met zijn ambtelijk hoofd zou moeten.

En nu het is, na al het rumoer om te gieren van het lachen, nu blijkt het niets dan een aapje, een doodgewoon aapje met afgesneden staart en cleanshaven bovenlijf te zijn geweest.

Laten wij geen Nurkschen zijn en ons de grap doen smaken. De eenige, die humor heeft getoond, is de leukwijze tengkoe. De man, moet bij zich zelf hebben gezegd, die blanda's zijn er nu eenmaal dol op om hunne Ahnengallerie te completeren, wel laten wij hun geven, dat waarmede elke „nouveau riche“ tevreden is, een aantrekkelijke imitatie.

En zoo kregen wij ons aapje, ons vriendelijk aapje, en wij fotograferden het, en weenden bij zijn lijn, wij vergaten met groot gemak al onze narigheid en die van anderen, wij dachten niet meer over gebroken carrières, noch over de armoede en ellende, die er uit voortvloeit.

Wij hadden den orang pendek. En nu moeten wij het voortaan zonder doen, nu kunnen wij niet meer op de n gezaghebber van de Rokan schelden en wat zal het saai zijn in de wereld zonder hem.

Maar wat doet het er eigenlijk toe, wij hebben allen immers de gelegenheid gehad ons van de beste zijde te doen kennen. En daar gaat het maar om!

BU TENLAND

INCIDENT IN MILITAIR KAMP.

Madrid, 27 Juni (Aneta-Havas). Een ernstig incident heeft zich in het militaire kamp Carabanchel voorgedaan na afloop van de ochtendexercities, welke werden bijgewoond door den inspecteur-generaal van het leger Goded. Deze hield een korte toespraak voor de verzamelde troepen, welke hij beëindigde met den uitroep: „Leve de Republiek!“

Luit.-kolonel Mancada maakte op dat oogenblik een misprijzend gebaar en beledigde vervolgens den generaal in heftige bewoordingen. Toen hij door zijn superieur gesommeerd werd het commando over te geven aan een anderen officier, weigerde Mancada, rakte zijn epauletten af en scheurde zijn uniformjas stuk, onder het uiten van ruwe scheldwoorden. Hij werd gearresteerd en naar de militaire gevangenis te Madrid overgebracht.

DE „ORANG PENDEK“

Volkomen aapachtig

Vermoedelijk opzettelijk bedrog

Aneta seint uit Buitenzorg;

Volgens het voorloopig onderzoek van dr. K.W. Dammerman, hoofd van het Zoölogisch Museum en Laboratorium te Buitenzorg heeft de z.g. Orang Pendek niets menscheijks, doch is volkomen aapachtig. Het is vrij zeker dat men hier met een soort slank-aap te doen heeft. Het skelet

is onvolledig. De zitbeenderen ontbreken de staartwervels zijn afgebroken en de scherpe hoek-en snijtanden afgevlind. De huid is kaal geschoren behalve het hoofdhaar. De staart is zeer waarschijnlijk afgesneden. Vermoedelijk is hier opzettelijk bedrog in het spel.

Of men hier te maken heeft met een bekende of onbekende apensoort is nog onzeker. De identificatie is lastig, gezien het feit dat het materiaal onvolledig en het individu zeer jong is. Het onderzoek wordt voortgezet.

De Iersche kwestie.

ENGELAND ZAL INGRIPPEN

Londen 4 Juli (Aneta Reuter). Dulanty, de hooge commissaris van den Ierschen Vrijstaat en Norton, de leider van de Iersche labourpartij, hoorden de mededeeling van minister Thomas in het Lagerhuis aan, waarin hij mededeelde dat heden een telegram van de Valera ontvangen is, zeg-gend dat hij, hoewel hij in principe het Britsche aanbod van arbitrage aanvaardt, definitief een rechtbank van het gemeen-schap van de hand wijkt. Het voorstel van de Britsche regering was evenwel geheel in overeenstemming met de unanieme aanbevelingen der imperiale conferentie van 1930.

Voorts loopt het antwoord van de Valera over de kwestie der landaanuittelen heen en tracht een uiteindelijke regeling tusschen beide landen te omzeiden.

Der regering blijft daarom geen ander alternatief dan de financieele plannen door te zetten.

Londen 4 Juli (Aneta Reuter). Bij de indiening van een motie in het Lagerhuis, om de regering te machtigen onmiddellijk rechten tot 100 pct. te heffen op den invoer uit den Ierschen Vrijstaat, verklaarde minister Thomas dat geen enkele regeering meer gedaan zou hebben om een minnelijke schikking te treffen.

„We zijn zelfs tot de grens van het toelaatbare gegaan en hopen nog, dat de Vrijstaat de billijkheid van ons geval zal inzien. Indien dit niet het geval is, zullen wij ondanks de gevolgen tot dwangmaatregelen overgaan.“

Greenwood veroorzaakte onschudding door mede te deelen dat de Iersche Vrijstaat van plan is de veelomstreden bedragen in een afzonderlijk fonds te storten, totdat een regeling is bereikt. Ondanks den druk, door Thomas en Austen Chamberlain op hem uitgeoefend, weigerde Greenwood zijn bron van informatie te noemen, doch hij herhaalde dat wat hij zeide een feit was.

Londen 4 Juli (Aneta Reuter). Het Lagerhuis, dat den gheelen avond het geschil met Ierland besprak, verwiëp met 321 tegen 43 stemmen de motie van de Labour-partij inzake arbitrage en de invoerrechten, indien Ierland daarna in gebreke bleef.

Het Lagerhuis keurde met 223 tegen 31 stemmen de Iersche rechten goed.

HET VROUWENKIESRECHT IN FRANKRIJK.

Parijs, 28 Juni (Aneta-Havas). De Senaat heeft heden een merkwaardige zitting gehouden. Men herinnert zich dat de Senaat het wetsontwerp, door de vorige Kamer aangenomen, betreffende het stemrecht voor vrouwen, indertijd heeft verworpen. Het ontwerp kwam thans echter opnieuw op het tapijt. Buitengewone maatregelen waren genomen om de suffragettes te belletten in het publiek te demonstreeren. De tribunes waren stampvol, doch het publiek was zorgvuldig geselecteerd.

DE DROOGLEGGING IN AMERIKA.

Washington 4 Juli (Aneta Reuter). „Intrekking van de drooglegging is zeker“, verklaarde Tinkham op het congres van de voorstanders van afschaffing der drooglegging, nadat Robert Reynolds met 79,000 stemmen de overwinning had behaald op den „drogen“ senator Morrison, tijdens de verkiezingen in Noord-Carolina.

EEN NIEUWE BRANDSTOF.

Proeven van de Cunard Line.

Londen, 25 Juni (Aneta-Reuter). De proeven van de Cunard Steamship Company met de nieuwe brandstof, bestaande uit olie en steenkolen, waartoe wij 21 dezer het een en ander meldden, hebben volledig succes gehad. Het hoofdkantoor te Liverpool van de Cunard ontving heden een telegram uit New York, dat meldde: „Alle verwachtingen gerealiseerd.“

„Dit succes wordt buitengewoon belangrijk geacht en men hoopt, dat de nieuwe brandstof een groote factor zal zijn voor het herstel der welvaart van de Britsche industrie.“

Wanneer de nieuwe brandstof in gebruik mocht worden genomen door de koopvaardij en de marine, beteekent dit een meerder jaarlijksch steenkolenverbruik van miljoenen tonnen hetgeen weer ten goede komt aan de ijzeren staal-industrie, en den scheepsbouw. Naar ver-luidt zijn geen wijzigingen in de machines der schepen, welke thans de gewone stookolie bezigen, noodig. De ontdekking is door de Cunard Company gepatenteerd, maar naar verluidt, behoeft men er niet aan te twijfelen, dat de maatschappij haar ter beschikking der natie zal stellen.

De nieuwe brandstof zal naar men raamt 50 tot 70 pond sterling minder kosten per 100 ton dan gewone stookolie.

Londen, 25 Juni (Aneta-Rugby). De Cunard Company verbruikt circa 1.000.000 ton steenkolen per jaar. Deze heele hoeveelheid wordt in het buitenland gekocht. Wanneer dit kwantum vermindert zou kunnen worden tot 600.000 tons en de rest aangevuld met Britsche steenkolen, zouden de vooruitzichten der Britsche steenkolenindustrie aanmerkelijk verbeteren.

De waarde van het experiment wordt ten volle beseft door de regering en de Admiraliteit, zoowel als het ministerie van Handel verleen alle medewerking.

DE ONAFHANKELIJKHEID DER FILIPPIJNEN.

De debatten uitgesteld.

Manila 4 Juli (Aneta Havas). De Amerikaanse Senaat besloot de besprekingen van de onafhankelijkheid der Filippijnen tot December uit te stellen.

Gemeld wordt, dat agrarische troebelen plaats vinden op het eiland Luzon. De regering heeft alle communistische bijeenkomsten verboden.

NA DE REVOLUTIE IN SIAM.

Alle prins en in vrijheid gesteld.

Bangkok, 4 Juli (Aneta Reuter). Nadat de koning van Siam de nieuwe grondwet ondertekend heeft is Prins Pribatra, den kroonprins, toestemming verleend naar zijn paleis terug te keeren. Hij zal heden met zijn gezin het land verlaten en vermoedelijk naar Europa gaan. Paribatra, oud-minister van binnenlandsche zaken, werd tijdens de revolutie op 29 Juni gearresteerd. Allen andere prins en eveneens vergunning verleend naar hun paleizen terug te keeren.

LEPRA NIET BESMETTELIJK.

Proef van vier doktoren.

Manila 4 Juli (Aneta Havas). Vier Filippijnsche doktoren gaven zichzelf injecties met het bloed van een melaatsche, om aan te toonen dat lepra niet besmettelijk is.

BOKMA PAIT

366

Vermiste vliegers gevonden.

„GEEF BROOD“, BRACHTEN ZIJ ER MET MOEITE UIT.

Koepang 5 Juli (Aneta). Bertram e Klausmann, de beide Deutsche vliegers die onlangs op hun vlucht naar Australië uit Koepang vertrokken en van wie sedertdien niets meer vernomen werd, zijn levend teruggevonden nabij de Drysdale Creek.

Wyndham 4 Juli (Aneta Reuter). De verloren gewaande Deutsche vliegers Bertram en Klausmann zijn 6 mijl ten westen van Kaap Bernier aangetroffen. Zij leefden van slakken en water uit den radiator van hun uit elkaar gehaald vliegtuig.

Toen constable Marshall met zijn reddingsploeg uit Wyndham aankwam waren de uitgeputte vliegers alleen nog maar in staat om te fluisteren: „Geef ons brood“.

Na gegeten te hebben vertelde Bertram hoe hij blind gevlogen hadden in een verschrikkelijken storm en op 15 Mei j.l. des morgens om 8 uur in Australië landden.

Hun eenige voorraad levensmiddelen bestond uit een pakje biscuits en eenige tins met vruchten.

Toen deze levensmiddelen waren uitgeput moesten zij eten, wat zij maar konden vinden.

Zij zijn 12 mijl van hun in den steek gelaten vliegtuig verwijderd aangetroffen.

Twee keer scheen het, dat zij gered zouden worden.

Op 25 Mei passeerde op een mijl afstands een stoomschip, doch hun noodsignalen werden niet opgemerkt.

Op 14 Juni vloog een vliegtuig boven hun hoofd, doch dit zag hun signalen evenmin.

Berlijn 4 Juli (Aneta Transocean). Zoo goed en kwaad als het ging zijn Klaus mann en Bertram verzorgd geworden door boschbewoners, die hen kangeroe-veleesch te eten gaven. Doch vanwege het ongebruikelijke voedingsmiddel en vanwege het moordende klimaat zijn zij zeer zwak.

Zij vertelden, dat zij, aangezien op de landingsplaats geen teekken van leven ont-vangen werd, besloten zich een weg door het binnenland te banen, hoewel zij geen kaarten hadden. Zij hadden er geen idee van, in welke richting zij moesten gaan.

Het eerst werden zij gezien door eenige inboorlingen, die hun wat vleesch gaven. Op 22 Juni kwam een groter aantal inboorlingen uit Drysdale, waar het mis-sie-station gealarmeerd was door de berichten der inboorlingen, dat er in het bosch zich twee blanken ophielden. Hiervan werd mededeeling gedaan aan de Australische autoriteiten, die vliegtuigen op onderzoek uitzonden.

Zij zonden een boodschapper naar Drysdale met de boodschap, waar de vliegers zich precies bevonden, met het gevolg dat een expeditie der politie hen vond. Maandagochtend is een motorboot uitgezonden om de groep tegemoet te gaan en naar Wyndham over te brengen, waar de aviateurs 6 Juli verwacht worden.

Berlijn 4 Juli (Aneta Transocean). Het bericht omtrent de vondst van Bertram en Klausmann is bevestigd.

Relletjes te Bombay

Bombay, 4 Juli (Aneta Reuter). Britsche troepen zijn te hulp geroepen tengevolge van den ernst der plaatselijke onlusten, waarbij vandaag 4 personen gedood en 30 gewond werden.

Drie heilige olifanten

EEN SPANNENDE JACHT

De heer Hazewinkel, die jarenlang als officier en later als planter in Zuid-Sumatra heeft doorgebracht, heeft menig jachtavontuur beleefd. Tijdens één van zijn jachtexcursies had hij het geluk drie groote olifanten, die wegens hun onkwetsbaarheid door de bevolking als „heilig“ werden beschouwd naar te leggen. Op interessante wijze beschrijft hij in Week Einde de moeilijke dagen tijdens die jacht doorgebracht.

Fortuna, de grillige Godin, die in 's menschen leven zoogarne een rol speelt, hetzij ten goede of ten kwade, omdat dit nu eenmaal de haar toebedeelde rol en vooral omdat ze een vrouw is, kan dat spelen van een rol eerst met recht niet laten, wanneer het een jager betreft. Maar eenmaal lachte ze mij dan toch al zeer minzaam toe, hetgeen uit het hieronder volgende verhaal zal blijken.

Reeds lang was het mij bekend, dat in de buurt van D. geregeld drie olifanten-bullen kwamen, onafscheidelijke kameraden in al hun vrijbuitertij, knapen die, te oordeelen naar hun flink ontwikkelde stoot-tanden — althans volgens zeggen der bevolking — al een respectabelen leeftijd bereikt moesten hebben.

Toen ik nu weer eens daar in de buurt was en vernam, dat vier dagen te voren, een dertig kilometer verder stroomafwaarts, eenige Maleiers de drie vagebonden danig beschoten hadden en de sporen der vluchtenden stroomopwaarts gingen in de richting van D., besloot ik mijn geluk eens te beproeven ondanks het feit dat zoo velen steeds gefaald hadden.

Uit informaties over de gewoonten van dit dier, leidde ik af, dat ik de meeste kans had versche sporen te ontmoeten, indien ik een voetpad volgde loodrecht op hun trekrichting, welke richting langs de rivier stroomop of afwaarts ging. Zulk een voetpad bestond inderdaad te D. en ik besloot reeds den volgenden dag direct er op uit te gaan. Volgens mijn berekening, gebaseerd op de verkregen inlichtingen en mijne ervaring, moesten ze nu ongeveer in de nabijheid van D. zijn. Wanneer ik de komende dagen dat voetpad af zou loopen, moest ik den een of anderen dag wel versche sporen tegen komen. Verder dient nog vermeld te worden, dat de bevolking deze drie olifanten voor heilig hield, omdat ten spijt van talloze pogingen om een einde te maken aan hun vrijbuitertij, de beesten tot nu toe er steeds levend van af waren gekomen, hetgeen in den loop der jaren tot de overtuiging geleid had, dat dit geen dieren konden zijn van vleesch en bloed.

En zoo gaf de bevolking, eenmaal overtuigd dat het trio van hooger komaf moest wezen, hun de namen van „Tjih Bahar“, „Tjih Koeroes“ en „Tjih Boetoeng“.

In dit geval ging het dus niet alleen om de opruiming van een paar lastige kwanten die de bevolking reeds enorme schade berokkend hadden benevens het verkrijgen van een stel waardevolle trophéeën maar ook om aan te toonen dat er van onkwetsbaarheid, heiligheid geen sprake kon zijn.

Een fijne motregen valt neer; het ziet er niet naar uit, dat de zoo vandaag nog de overhand zal krijgen. Erg prettig is dat niet, want het reukvermogen van olifanten is dan op zijn scherpst wat waarschijnlijk zijn oorzaak vindt in de met zulk weer dikwijls onbestendige wind en het feit, dat de dieren dan minder slaperig zijn. Ook al neemt men de meest gunstige positie in en de beste voorzorgen, toch worden de beesten dan steeds nog tijdig gewaarschuwd, dat er gevaar dreigt.

We zijn met ons drieën, twee geweren en onze gids, en zetten er een stevige pas in, onderwijl de laatste, die nu de chronische scandaleuse onzer „heiligen“.

Plots wordt het verhaal van den gids, dat eindeloos schijnt te zijn toch afgebroken en wijst hij naar een plek een eindje verderop. Inderdaad! Versche sporen! Van twee of drie olifanten, nog geen zes uren oud! Als het geluk met ons is dan zullen ze niet zoo ver weg zijn nu men hen een paar dagen met rust gelaten heeft!

Nogeens de geweren nagekeken en dan gaat het verder, de sporen steeds volgend, welke nu en dan terug voeren naar het pad, om dit ten slotte geheel te verlaten. Het is bloekar terrein d. w. z. bosch vroeger gebruikt voor roofbouw, daarna verlaten en nu bedekt met alang alang, resam (een varensort), buitengewoon hinderlijk om er doorheen te loopen, daar dat gras een barricade van manshoogte vormt, waarbij men het kapphoes niet gebruiken kan, omdat het zoo veerkrachtig en taai is), kreupelhout en jong bosch. Het meest ongunstige ter-rein dat men zich denken kan voor de olifantenjacht, omdat men geen tien meters voor zich uit kan zien, en de boomen, als het er op aan komt, niet voldoende dekking bieden.

Ging het dan ook om een kudde, dan zoude ik mij er ook wel voor wachten naar hierin te verrassen. Het is verwonderlijk, dergelijke kolossen zich nagenoeg geruisloos bewegen kunnen, wanneer ze in normaal tempo gaan en hoe weinig hun lichaam bij de omgeving afsteekt. In dit soort terrein is het dan ook dubbel oppassen, wil men niet voor ongewenschte verrassingen komen te staan.

We glibberen verder langs het vetmod derige olifantenpad, waarin de indrukken hunner pooten, als evenzoovele kleine verraderlijke valheulen ons het loopen ten eerste bemoeilijken. Al spoedig zijn we dan ook, tot op een klein deel na, geheel met een „beschermd“ laag bedekt.

In het begin heb ik nog eenige passen-de opmerkingen, over deze lijmachtige

brei, maar tenslotte concentreert heel ons denken en voelen zich slechts op dat, wat ieder moment daar voor ons te verwachten is, en dat ons doet voortbaggeren, on-gevoelig voor modder, bloedzuigers, agas en andere ongezellige dingen. Vooral deze agas — heel kleine op vliegen gelijkende insecten — zijn allervervelendst, daar ze niet alleen vinnig steken maar ook de on-hebbelijkheid hebben steeds voor iemands oog en weer te zochten.

Eindelijk tegen half elf hooren we een gekraak van takken en het karakteristieke gerommel, eigen aan deze dikhuiden, die immer last schijnen te hebben van constipatie, een gevolg van de geweldige hoeveelheden groen voedsel, dat ze dagelijks verorberen, en inderdaad zijn ze het. We treffen het blijkbaar niet, want ze zijn nog klaar wakker, hetgeen wel aan den regen gelegen zal hebben, daar hij warm weer, tegen dezen tijd, meestal hun siesta aanvangt.

Gebruikmakend van de weinige wind die er nog is, stuipen we naderbij. Plots schril getrompet en met een geweldig gekraak van de als luciferhoutjes breken-de boomen slaan ze op de vlucht. Ze schijnen na hun laatste kennismaking met kruif en lood erg voorzichtig geworden te zijn!

Er zit niet anders op dan het spoor weer te volgen, in de hoop dat ze spoedig weer halt zullen houden voor hun middagdutje. In het algemeen zullen ze, onraad beme-kende, op de vlucht slaan, maar als het tegen den middag loopt, zullen ze na niet al te ver doorgelopen te hebben, weer halt houden.

Laat men hen dan eenigen tijd met rust, voordat men een andere poging waagt, dan gaan ze meestal weer kalm door met slapen of eten, al zal een kudde dan meest een paar oude koeien op wacht zetten.

Weer komen we vlak bij de beesten en weer gaan ze er van door. Dit krijgertje spelen herhaalt zich tot vervelens toe en we hebben het blijkbaar alleen aan het feit te danken, dat ze niet heelemaal kwijt raken en onze kans voorgoed verliezen. Het wordt een uur, twee uur, half drie en het humeur van de drie heilige wordt er niet beter op, door dit telkens opjagen uit het hun rechmatig toekomstige, middagdutje welk humeur zich vooral uitdrukt door voortdurend hef-tig getrompet.

Eindelijk krijgen we een kans, en dat wordt tijd, want we weten in het geheel niet meer waar we zijn en het is bovendien al laat ook, terwijl we niet opovernachten in het bosch gerekend hebben. Het terrein is na-melijk wat meer open geworden en op een geschikt punt nemen we de kans waar om, temeer waar de wind ons gunst-ig is, een omtrekkende beweging te ma-ken. Voetje voor voetje, alles vermijdend wat maar eenig leven kan maken, gaan we vooruit, telkens stilstaande om de wind-richting te controleren, die ons vandaag al heel wat parten heeft gespeeld. Daar pakt de gids mijn arm beet en wijst naar iets. Op een dertig meter van ons zien we een donkere, onbestemde massa, nauwelijks aan de omgeving afstekend. maar hoe we ook kijken, we krijgen niet de koppen te zien.

Die ellendige bewoekte lucht ook waardoor nu reeds in het bosch een schemerduister heerscht!

Maar Allah zij geprezen, daar zie ik een paar ooren bewegen! Ik heb geen tijd meer mijn jager te waarschuwen, bang anders de goede plek uit het oog te verliezen, ook al bang, dat ze ons weer in de gaten zullen krijgen en wegloopen. Ik leg dus aan en schiet. Het is of de hel is losgebroken en we zijn op alles voorbereid, doch onze twee resterende vrienden denken er niet aan om tot het offensief over te gaan. Twee resterende, want het schot is blijk-baar goed afgekomen, daar één der kolossen ligt. Voorzichtig gaan we er naar toe, en ons aller blijdschap is groot, als we een paar mooi gevormde, flink ontwikkelde stoottanden te zien krij-gen. Het is al te laat om ze uit te breken waarom wij dan ook besluiten naar huis te gaan en morgen terug te komen.

Onderweg vertelt de gids, dat dit „Tjih Koeroes“ moet zijn en werkelijk is het dier abnormaal mager hetgeen destemmer op-valt door zijn groote hoogte. En dan vertelt onze gids verder, dat de tanden der beide anderen beslist nog grooter zijn. Tot vreugde van onzen gids, neem ik mij tenslotte voor om het hierbij niet te laten en de beide vluchtenden op te sporen; tot groote vreugde van den man die, in de hoop op nog grotere belooning, ieder uur de tanden in grootte en lengte doet toenemen, zoodat het tenslotte ware mammoths worden!

Nadat we den volgenden dag de tan-den uitgebroken hadden, ging het aange-voerd door het eerste succes, met frisschen mood verder.

Na vijf dagen tevergeefs rond-zwerven — te vertellen welke een ge-zellige tijd dat was, zou mij te ver voeren en misschien anderen weerhouden om ook eens hun geluk te beproeven — kreeg ik eindelijk weer goede berichten. Het tweetal had zich gedurende eenige dagen koest gehouden, maar tenslotte voer-de, gastronomen als ze waren, dit hun ten verderve. Gewend aan het lekkere eten, dat ze op de ladangs en talangs vinden konden, werd hun na een dag of vier, het gedwongen dieet van bamboe en boom-bast wat al te machtig, en besloten ze blijk-baar tot een kleine escapade, om weer wat op krachten te komen.

Zoodra het bericht van hun eerste stroop-tocht mij bereikte, ging ik naar die plaats toe, wel vermoedende, dat ze niet ver daar van daar, aangetrokken door het lekkere eten, nog te vinden zouden zijn. Ik bleek goed gezien te hebben, want op den avond van onze aankomst, kondig-de een ver verwijderd getrompet ons hun aanwezigheid aan.

En den volgenden morgen tegen een uur of negen kwamen we dan ook op een la-dang, waar ze gedurende den nacht had-den huisgehouden. De sporen volgend kon-digde reeds na een uurje stevig doorstap-pen, het al van verre hoorbare sonore

geluid van een slapende olifant, ons aan, dat we in de buurt moesten wezen.

Naderbij sluipende, konden we een ten deele zien liggen, ten deele, daar slechts de buik en rug boven het hooge alang alang gras uitstaken. Van den kop was niets te zien. Een andere positie innemen was onmogelijk in verband met de wind-richting en den anderen kwant, die zeer zeker niet ver van zijn makker zou wezen. We besloten dus van onze plaats uit, den slag te slaan. Wij beiden zouden tegelijk schieten en wel op de wervelkolom, het eenige punt dat dui-delijk zichtbaar was. Een niet onge-vaarlijk experiment, daar we slechts beschikten over twee legerkarabijnen (6,5 m.M.), waarvan de „stopping power“ niet groot genoeg is, wanneer het er om gaat een dergelijke kolos als een olifant, wan-neer hij op korten afstand attackeert, di-rect buiten gevecht te stellen, ook al kan men hem niet op de meest kwetsbare ple-ken, iets wat bij een chargeerende olifant zeer lastig is. En groote boomen, waarch-ter we ons konden verbergen waren er niet!

Onze schoten knalden, de kolos trachtte zich op te richten, maar voor hij daartoe de kans kreeg, gaven we nog een salvo, gebruik-makend van het betere mikt punt, dat de nu zicht-bare kop ons bood. Doodelijk getroffen viel hij neer en bleef liggen. Gelukkig, want op het zelfde oogenblik hoorden we een schril woedende getrompet en recht op ons aan kwam nummer twee, met op-geheven slurf en wijd uitstaande ooren aan stormen. Vlak na elkander klonken onze schoten, daarna nog eens en met een zucht van verlichting zag en dat hij met een smak op beide knieën viel en toen lang-zzaam opzij. Voor alle zekerheid nog een schot en toen was alles stil en daarmede aan de heldendaden der drie roofridders voor goed een einde gekomen.

Het waren prachtanden! Na vijf uur hard werken hadden we ze eindelijk uitgebroken en konden we huiswaart gaan. Overal waar we langs kwamen toonde de bevolking hare blij-dschap, nu eindelijk verlost te zijn van deze strijdbare heiligen, die in den loop der decaden een cijns van de omwonenden had-den geheven, welke in totaal zeker een getal van zes cijfers vormde. Niemand, die het niet zelf gezien heeft, kan gelooven welk een schade een drietal olifanten kan aanrichten in één nacht! Het is hen te doen om de pisang, annanas, cassave etc, maar in hun logheid en hun speelschen overmoed vernielen ze ook al het andere, als de koffie- en rubber-aanplantingen. En komen ze eenmaal in de rijstvelden nu, dan gaan ze niet weg voor alles op is tenspijt aan de hevige knallende voorraad geweren der bevolking, die alleen eenig effect hebben, wanneer men hen daarmede op korten afstand beschiet uit een hinderlaag, zoodals bijvoorbeeld uit een boom. 's Avonds in het bivak de gebeurte-nissen der afgelopen week nog eens over denkende, kon ik toch niet een gevoel van leedwezen onderdrukken, toen ik bedacht dat nu aan hun vrij en ongebonden leven een eind was gemaakt, er zij zeer zeker in de komende jaren, niet de laatste zou den zijn, die hun vrijheid en leven zouden moeten opofferen aan de immer en onhoudbaar voortschrijdende beschaving, met hare ongestilden honger naar ontginbare gronden. Daar liggen de drie stel tanden, nog voor kort, gedurende bijna een menschenleeftijd, de schrik van een ieder, het symbool van kracht en nu misschien materiaal voor knoopjes, enz. of om te getuigen van 's menschen waanzucht en moed, dank zij het moderne vuurwapen.

Dira necessitas.

DE ZAAK SITI BANDJAR.

Djaksa teekent appèl aan.

Naar men weet deed de Landraad gistermorgen uitspraak in de zaak Siti Bandjar. Dollah, 1e beklagde kreeg 15 jaar Atjil, 2e beklagde, 17 jaar en Salbijah, de vrouwelijke beklagde 2 jaar.

Wij vernemen, dat de djaksa van boven-genoemde landraadsverzoeken in hooger beroep gaat.

MUTATIES IN DE CULTURES.

De Tabak mij Arendsborg deelt mede, dat de heer J.A. van Weeren van Euro-peesche verlof is teruggekeerd en het be-heer over de onderneming Soengei Mentjirim wederom heeft aanvaard.

In verband hiermede is de heer Th. Boeijon per dienstzelden datum als waarnemend administrateur van Soengei Mentjirim afgetreden en zal hij 9 Juli a.s. als waarnemend administrateur van de onder-neming Saentis optreden in de paats van den heer J.L.J. van Riel, die met verlof naar Europa vertrekt.

DE JAVAANSCH KOLONISATIE IN BENKOELLEN.

Naar Aneta ons uit Benkoelen seint zijn aldaar voorstellen besproken om door den aanleg van irrigatiewerken 10.000 bouws sawah in Perbo te verkrijgen, voor de uitbreiding van de Javaasche landbouw-kolonisatie.

HET ZWEMBAD TE BRASTAGI.

Bij de officieele opening van het nieuwe bassin van het Grand Hotel Brastagi, wezen wij erop dat dit zwembad ongetwijfeld in een behoefte zou voldoen. Dat dit inderdaad het geval is blijkt thans wel uit feit dat de afgelopen maand (24 zwemda-gen) niet minder dan 1159 personen van de gelegenheid tot zwemmen in het nieuwe bassin gebruik hebben gemaakt, hetgeen dus overeenkomt met een kleine 50 zwem-mers en zwemsters per dag. Waarin de bezoekers-niet-zwemmers van het bad natuurlijk niet inbegrepen zijn.

Relletje op Pagar Marbau

CHINEEZEN CONTRA ASSISTENTEN

Op de onderneming Pagar Marbau heeft gistermiddag weer eens een ouderwetsche „row“ met Chineezen plaats gehad.

Meer dan 100 Chineezen namen jegens drie assistenten in de fermenteerschuur een dreigende houding aan. Een der planters kreeg zelfs een duw, waardoor hij kwam te vallen en een buil van het hoofd opliep.

Men begrijpt, dat de assistenten zich niet onbetuigd lieten en zich de aanvall-ers van het lijf trachtten te houden. Wel-dra kwam ook de administrateur der on-der-neming in de fermenteerschuur en ge-vieren werden de meer dan honderd Chi-neezen de schuur uitgewerkt, op echt ouderwetsche wijze.

Le bankjes vloegen door de lucht en na den strijd bleken niet minder dan 400 ruiten het leven te hebben gelaten. Inmiddels verscheen de veldpolitie van Loeboek Pakam op de onderneming, die het karweitje verder overnam en er 12 belhamels uit haalde, die aangehouden zijn.

Ook toen poogden de Chineezen nog verzet te plegen en hun kornuiten te ont-zetten, hetgeen natuurlijk niet gelukte. De rust is intusschen teruggekeerd, doch voor alle zekerheid werd eenige po-litie achtergelaten.

De politie en de arbeidsinspectie stellen thans een nader onderzoek naar het ge-beurde in.

Tot zoover luidden onze berichten.

Naar aanleiding hiervan hebben wij na-dere informaties ingewonnen bij de Se-nembah M i, welke ons het volgende om-trent het voorgevallene mededeelde:

De terecht wijzing van een luidrucht-igen Chineeschen veldkoele door den nieu-wen hoofdtaandil van Pagar Marbau was de onmiddellijke aanleiding tot een opstoo-tje in de fermenteerschuur.

Op het moment, dat de betreffende Chi-nees handtastelijk tegen den hoofd-tandil wilde worden, schoten drie assistenten toe.

Inmiddels opgezwepte medekoeles drougen op en isoleerden de heeren, die zich flink een voor een moesten ver-dedigen. De tusschenkomst van den admi-nistrateur voorkwam erger.

Met vereende krachten konden de men-schen tegengehouden en uit den schuur gedrongen worden.

Na aankomst van veldpolitie uit Loeboek Pakam werden 7 belhamels in verzeerde bewaring genomen.

Bij het wegbrengen laaide het verzet bij de massa nog even op, met het gevolg dat nog eens 5 Chineezen aangehouden werden.

Onmiddellijk daarna trad rust in, welke de eerstvolgende dagen door veldpolitie verzekerd wordt.

(Gedeeltelijk ongecorrigeerd).

DE SALARIS-HEPZIENINGSVOORSTELLEN

Voor Januari gereed.

Naar Aneta vernam besloot de salaris-commissie de herzieningsvoorstellen voor de Januarizitting van den Volksraad ge-reed te hebben.

ROTARY MEDAN.

Op de jaarvergadering van de Rotary Club Medan in Hotel de Boer gehouden is in de plaats van den afgetreden voorzitter den heer van Rossum, mr. A.A. Aberson gekozen.

desmeltverklaring.

De havenplaatsen Hongkong, Hankow en Nanking zijn op 2 Juli 1932 besmet verklaard wegens cholera.

LEVENSVZERKERING MIJ

„ARNHEM“

MEDAN TEL. 305 315

Algemeene Kennisgeving

Gefrouwd:

Mr. J. W. WESTHOFF

en

S. KRUG

Zwolle, Prins Hendrikstraat 3 (Postadres)

München 16 Juni 1932

DE ARBEID VAN HET LEGER.

Opening van nieuwe tehuisen.

Het Leger des Heils zet zijn sociaal werk in deze donkere dagen met verdubdde kracht voort. In Medan getuigen hiervan Huize Elim en het kindertehuis welke ruimschoots de vruchten afwerpen die de organisatoren zich ervan hadden voorge-steld.

Dat huize Elim „uitverkocht“ is, moge als malaise verschijnsel minder geveerlijk zijn, maar als sociaal werk is het een be-wijs dat de arbeid van het Leger de waar-deering ondervindt die het in looze mate verdient.

Ook op Java, zoo vertelde commandant de Groot die ons gisteren ten kantore bezocht na zijn verlof dat hij op Prapat doorbracht, ziet het Leger een groeiend aantal men-schen dat steun behoeft en met vreugde vertelde hij dat door hulpvaardigheid en sympathie, aan velen hulp en onderdak kan worden verleend zoodat men op 3 Au-gustus te Soerabaja weer een nieuw tehuis kan openen, waar 80 jonge menschen en 20 gezinnen kunnen worden ondergebracht.

Het Leger tracht hen aan werk te hel-pen zoodals op Batavia bijvoorbeeld het Huis voor maatschappelijke arbeid doet. Te Oengaran, tusschen Salatiga en Sema-rang, heeft de regering aan het Leger een nieuw gebouw afgestaan waar het Le-ger alleenstaande vrouwen en weduwen die door de crisis zonder werk zijn ge-raakt wil opnemen en verzorgen. Vele per-sonen die ontslagen zijn, aldus de com-mandaant, vertrokken echter naar Europa en ware niet het geval dan zou de stroom van menschen waarschijnlijk niet kunnen worden ondergebracht.

Men zal begrijpen dat er niet alleen sympathie noodig is voor sociaal werk in deze dagen, maar dat men ook die sym-pathie voor organisaties als het Leger des Heils moet belichamen in krachtadigen steun door hen die nog voor zichzelf kun-nen zorgen en die nog eengszins in staat zijn het lijden der gemeenschap te ver-zachten.

Laatste Nieuws

EEN BRUTALE BANKOVERVAL.

Berlijn, 25 Juni (Aneta Transocean). Za-terdagmorgen heeft in het zakenkwartier van de hoofdstad een zeldzaam brutale bankoverval plaats gehad. Twee jonge mannen kwamen met getrokken revolver de kantoren binnen van de particuliere bank van Böning. Terwijl een der ban-dieten de leden van den staf order gaf de handen op te steken en zich met het ge-zicht naar de muur op te stellen, dwong de andere jongeling den kassier hem de sleutels van de brandkast te overhandigen. Na een bedrag van 2000 mark aan contanten te hebben medegenomen, alsmede een voorraad kostbare gouden voorwerpen en juweelen, stapten de beide boeven op een fiets en gingen er van door.

EEN AVIATEUR GEVLUCHT

Weenen, 28 Juni (Aneta Transocean). Een Italiaansch militair vliegtuig, bestuurd door een zekeren Brovsek, een man van Sloveensche nationaliteit, maar Italiaansch onderdaan, is te Laibacht in Yougoslavie geland. Brovsek, die voornemens was uit het Italiaansche leger te desertieren, was tijdens luchtvaart oefeningen te Udine ver-trokken en om de contraleerende officie-ren om den tuin te leiden, was hij in de richting van Triest gevolgen. Na korten tijd was hij echter van koers veranderd en naar Laibacht gevlogen.

KARDINAAL VAN ROSSUM.

Den Haag 4 Juli (Aneta). Kardinaal van Rossum komt binnenkort naar Nederland, om monseigneur Joosten, missie-bisschop voor China, tot bisschop te wijden.

Overleden

Den Haag 4 Juli (Aneta). De oud-leeraar aan het marine-instituut, dr. H.J. Oosting, is overleden. Het oud-lid van het militair hooggerechts hof, J.F. Nijland, is overleden.

Kubbernooteringen.

Harrisons & Crosfield, Singapore 6 1/16, Londen 1 13/16, mark prijshoudend. Aan het einde der vorige week bedroe-de voorraden te Londen 109225 ton.

Wij serveren ook op ons Terras

2 groote tongen, geb. aardappelen en salade

fl. 1.50

RESTAURANT TER MEULEN

Wij serveren ook op ons Terras

TEL 215.